

◀ PRIMÍCIE

Nezabudnuteľné, historické...

Superlatívov na primície rodáka z Krakovian saleziána Pavla Niznera je veľa. Pocity a názory účastníkov tejto jedinečnej akcie tomu jednoznačne nasvedčujú.

Po polstoročí si obyvatelia Krakovian mohli hrdo povedať, že jeden z nich sa opäť stal Kristovým kňazom. 50 rokov sme museli čakať na tento vzácny okamih. Túžba po kňazovi z vlastných radov sprevádzaná spomienkami tých starších na posledné primície už nebohého vdp. Ľubomíra Sedláka pretkávaná modlitbami za dar kňazských a rehoľných povolání sa splnila.

Čo všetko predchádzalo tejto posvätné chvíli? Predovšetkým rodinná atmosféra, v ktorej „Paľko“ vyrastal. Živá viera a láska rodičov a súrodencov a príbuzných formovali jeho ducha. Vďaka preto predovšetkým patrí jeho rodičom za ich výchovu, príklad, obetu...Vďaka nás všetkých. V tomto vidím základný predpoklad pre ďalšie povolania. Rodina. Zdravé ľudské prostredie a ovzdušie nábožnej atmosféry.

Paľko bol „oslovený“ charizmou saleziánov. Apoštolát medzi mládežou je jeho každodenným chlebkom. Saleziánom a ich dielu zasvätil svoj život. Nadchli ho ideály don Bosca.

Áno, okrem modlitieb za dar kňazských povolání je to, myslím, aj nadšenie pre Božie veci, konkrétne vznešené ideály v službe Bohu, Cirkvi a národu, ktoré môžu inšpirovať ďalších. Ak ich neposkytneme, ťažko môžeme očakávať, že sa ten oheň preniesie na iných, keď ním sami nehoríme.

Najdôležitejšie je nezabudnúť, že kňazstvo a rehoľný život je predovšetkým darom Božím. Nezaslúženým, tajomným... Tento dar však môžeme vyprosiť. Práve k tomu vedie evanjelium, ktoré vyzýva, aby sme prosili Pána žatvy, aby poslal robotníkov... Tak okrem rodiny, priateľov je to modlitba a obeta za dar kňazských povolání. Nezabudnime na to najmä vtedy, keď sa zamýšľame nad tým, prečo niekde povolania sú, inde nie. Skôr sa pýtajme, čo sme urobili my, aby Pán povolal niekoho do svojej vinice...

V bezprostrednej príprave na historické primície v Krakovianoch sa angažovalo veľa ľudí. Vymenovať všetkých by bolo ťažko. Bolo ich mnoho, robili to z lásky. Mnohých vidím pred sebou. Som rád, že ste podali pomocnú ruku. Nasadenie a ochota, s akou sme sa stretli, nás presvedčili, že ešte aj dnes sa ľudia vedú nadchnúť a

zjednotiť pre duchovné veci. Všetkým vám, ktorí ste pomáhali pri organizovaní primícií hmotne alebo duchovne spolu s primiciantom a jeho rodinou, úprimne ďakujeme.

Samotný deň primícií. Pred domom primicianta zhromaždení čakali na rodičovské požehnanie primiciantovi. Po odobierke rodičia udelili svoje požehnanie synovi- kňazovi. Neprežením, ak napíšem, že ani jedno oko neostalo suché...Sprievod sa pohol sprevádzaný dychovou hudbou z Drahoviec a chrámovým spevokolom k amfiteátru, kde sa primičná sv. omša slávila. Cestou krátke zastavenie v kostole, kde si novokňaz obliekol nový ornát / vrchné oblečenie kňaza pri slávení sv. omše/. Stovky veriácich z domácej farnosti o okolia a hostí spevom vítali liturgickými sprievod.

Spevacke zbory z Ostrova, Krakovian i Trebatíc a p. organistka z Vrbového dali výberom piesní a ich prevedením punc celej slávnosti. Nádherná výzdoba zdôrazňovala neopakovateľné okamihy slávnosti primičnej sv. omše- prvej omše slávnej novokňazom v rodisku. Okrem správcu farnosti boli prítomní dekan piešťanského dekanátu, saleziáni- spoližiaci primicianta, kňazi pochádzajúci a pôsobiaci vo farnosti

• Novokňaz vdp. Pavol Nizner, SDB udeľuje slávnostné požehnanie na primičnej sv. omši v amfiteátri KD Krakovany. Foto: L. Žitnanský

Krakovany. Slová kazateľa povzbudili, formulár omše o Panne Márii Pomocnici kresťanov pripomenul skutočnosť, že saleziáni majú vo zvlášť úcte Pannu Máriu Pomocnicu. Mimoriadne dojímavým okamihom boli požehnanie na záver, ktoré novokňaz udelil rodičom, príbuzným, kňazom, všetkým veriacim... Ubrániť sa slzám radosti, šťastia bolo ťažké. Mnohí sme to nedokázali...

Občerstvenie pripravené vonku pri kultúrnom dome i slávnostne prestretá tabuľa v kultúrnom dome, pre pozvaných hostí boli vynikajúcou bodkou za celou slávnosťou. Dalo by sa pokračovať. Toľko zážitkov v sebe nosíme všetci, čo sme tam boli, čo sme pri tom boli... To podstatné sme si odniesli v srdci...

Nádherné, požehnané, povzbudivé, neopakovateľné, ale aj do budúcnosti zaväzujúce primície sme slávili v Krakovianoch v nedeľu 15. júna 2008. Viem to. Bol som pri tom. Bol som tam. Pánu Bohu najviac ďakovať treba, bol to Boží dar, Boží úsmev, Božie povzbudenie.

Ktovie, koľko budeme v Krakovianoch čakať na ďalšie primície...

Mgr. Ľudovít MALÝ
Školský dekan, správca farnosti

Krakoviansky Deň detí

Stalo sa už takmer tradíciou, že v Krakovianoch každoročne pripravuje materská škola v spolupráci s obecným úradom Deň detí. Bolo tak i tento rok 24. mája. Pýtate sa, prečo tak skoro? Má to hneď niekoľko dôvodov.

Prvým a hlavným, je otváranie letnej kúpeľnej sezóny. A keďže sme nechceli, aby ste si museli vybrať medzi našou super akciou a lákavým programom mesta Piešťany, museli sme ísť do toho skôr. Druhým je Deň detí poriadaný v ZŠ. Viete si predstaviť, akí by boli z detí súťažiaci, keď noc predtým sa snažili nezaspáť a vydržať čo najdlhšie pri vedomí a všetky svoje ušetrené sily vložili do športových súťaží?

Tretím dôvodom bola sviatosť birmovania, ktorá sa konala práve 1. júna v Piešťanoch i vo Vrbovom.

Posledným dôvodom bol fakt, že okolité obce i niektoré firmy prevzali náš nápad a začali tiež organizovať Deň detí pre svojich obyvateľov či zamestnancov. A preto, aby ste sa nemuseli rozhodovať, kam vyraziť a mohli navštíviť viaceré akcie, porovnať ich úroveň, ochutnať ponúkané špeciality, zvolili sme skorší termín.

Bohatá návštevnosť ľudí z obce i z okolia svedčí o kvalite a obľúbenosti tohto podujatia. Niektorí návštevníci sa nám priznali, že doslova „striehli“ na inzeráty v novinách, aby nezmeškali. A čo na nich čakalo? Pre deti bolo pripravených množstvo súťaží, sladkých i vecných odmen, maľovanie na tvár, domáce koláčiky a lángoše so syrom a kečupom (ktorých, ako sme počas akcie zistili, bolo málo) od ochotných mamičiek a pitný režim (ktorý venoval OcÚ Krakovany) zdarma. Nezabudli sme ani na ich dospelý

doprovod a potrebný alko i nealko pitný režim. Vhodným doplnkom bol tradične výborný guláš, ktorý ochotne a s chuťou pripravila pani Starovičová, za čo jej moc ďakujeme. Po individuálnych súťažiach si deti mohli nakresliť rôzne motívy na prinesené tričko alebo si zakúpiť obliečku na malý vankúšik a pokresliť si ho. Nechýbali ani hromadné súťaže a rozprávania vtipov do mikrofónu. Na záver čakala obľúbená opekačka. Ozvučenie celej akcie ako i hudobnú produkciu zabezpečil Roman Štefanka a prispel tým k pohodovému popoludniu. Moderátorom celého popoludnia sa stal jeden z oteckov a každý bude vedieť, o koho sa jedná, keď poviem, že to bol Aleš. Svojimi trefnými poznámkami a humorom prilákal do areálu nejedného občana, ktorý pôvodne pracoval v záhrade.

Najobľúbenejšou súťažou bola Traf si svojho plyšáka, ktorá spočívala v tom, že dieťa si loptičkou trafilo zaveseného plyšáka a odnieslo si ho domov. Tu by som chcela poďakovať všetkým ochotným a obetavým rodičom, ktorí priniesli a venovali plyšákov do súťaže.

Na chode Dňa detí sa podieľala aj praktikantka z MŠ a jej kamarátka a žiačky 5. triedy, za čo im veľmi ďakujeme. Dúfam, že i vy ste patrili medzi tých, ktorí si prišli vychutnať a užiť pohodu (pretože inak sa to nazvať ani nedá), dobrú náladu a kľud na náš VELIKÁNSKY DEŇ DETÍ. A ak nie, tak si to na budúci rok rozhodne nenechajte ujsť.

• Hlavy rodín spolu s deťmi pri záverečnej opekačke. Celé podujatie moderoval Aleš Keprt. Foto: autorka

Aj škola má svoj MDD

Všetci oslavujú MDD. Každý po svojom a v rámci svojich možností. Ale také MDD, aké mali žiaci ZŠ Krakovany, na okolí asi nikto nemá.

Začína sa ráno príchodom do školy, ale neučí sa! V tento deň sa zmení futbalové ihrisko na OLYMPIJSKÝ ŠTADIÓN medzinárodných parametrov a deti na reprezentantov jednotlivých krajín – rodín. Dopoludnia sa súťažilo v športových disciplínach. Za absolvovanie jednotlivých úloh boli pridelené body a na záver boli všetky body zrátané. Víťazi boli odmenení medailami a vecnými cenami. Popoludní bola preverená zručnosť v súťažiach zameraných na šikovnosť so štipkou humoru na ťažkej Pirátskej cestičke plnej nástrah. Úlohy boli situované na rozbúrené more (vylievanie vody spod paluby), zamerané na prežitie počas dlhšej plavby (rybolov), vylozenie v cudzích krajoch (preverenie znalosti angličtiny), na

náročné vylozenie (rúčkovanie po lane)... Na záver bolo treba získať tajničku a po zrataní bodov si každý v priestoroch školy našiel svoj poklad. Po súťažení čakala deti opekačka, odlišná od tých domácych hlavne tým, že sa opekalo v „táčkach na školskom dvore“. Kto si nechcel opekať, pohostili sa koláčikmi, ktoré pre deti upiekli obetavé mamičky. I keď unavení z celého dňa, večer ešte s radosťou privítali diskotéku v škole. Tanec na pesničky, ktoré si niektorí osvojili už minulý rok v škole v prírode, iba oživil ich príjemné spomienky. Po náročnom, ale i zábavnom dni nasledovala čerešnička na tortičke – NOC V ŠKOLE!!! Kto chcel, mohol v škole prespať.

Priniesli si spacáky, karimatky, pyžamá a hop do triedy s pani učiteľkou. I keď mali toho za celý deň dosť, zvedavosť a zážitky z dňa, tiež kamaráti po boku im ešte dlho nedali zaspáť. Ráno p. učiteľky pripravili raňajky a pomaly si pre nich prichádzali rodičia. Ďakujem kolektívu učiteliek ZŠ v mene všetkých rodičov, že pre deti pripravujú každý rok neopakovateľný zážitok, nápadité súťaže, občerstvenie a výborný program. Verím, že toto je jedna z akcií, ktoré nám môžu ostatné deti z okolia iba závidieť a naše deti na to do konca života nezabudnú. Raz svojim vnúčatám budú rozprávať, aké to bolo, keď v škole spali...

-JaK-